In honorem professori Dan Mănucă

Un toast pentru Dan Mănucă

În detaşamentul nu foarte larg de istorici literari cărora le-a revenit să reîmprospăteze memoria noastră culturală într-o epocă extrem de tensionată şi eterogenă, apăsată pe un lung parcurs al ei de penibile servituți şi foarte severe restricții, Dan Mănucă se numără printre cei mai demni şi responsabili deținători de rol. De când îl ştiu, s-a străduit continuu, cu talent, hărnicie şi o onestitate fără cusur, să-şi facă datoria în meseria sa necesară, însă ingrată şi, din păcate, tot mai puțin răsplătitoare. A preluat fără emfază, dar cu convingere, modelul de seriozitate şi slujire a interesului public a atâtor cărturari de marcă pe care i-a dat Iaşul şi Moldova, de la paşoptişti şi junimişti până în zilele noastre. A fost şi a rămas istoric literar chiar şi când a eseizat ori a făcut cronică literară, fiindcă întotdeauna şi-a situat temele contextual şi a ținut mereu seama de echilibrul fragil dintre tradiția interpretativă şi comandamentele unei modernizări agresive.

Mănucă aparține principalilor artizani ai *Dicționarului literaturii române de la origini pînă la 1900*, care – prin lărgimea perspectivei, excelența documentării arhivistice şi bibliografice, gestionarea plauzibilă a spațiului acordat autorilor, publicațiilor, curentelor de idei, caracterul ponderat al judecăților – a oferit prima şi deocamdată cea mai reprezentativă imagine a literaturii vechi şi a începuturilor literaturii noastre moderne. Cărțile lui despre critica junimistă, Sadoveanu, Rebreanu, romanul românesc de început, ca şi studiile publicate în reviste au adus totdeauna lucruri noi, uneori în domeniul faptic, alteori în cel al descoperirii de conexiuni neaşteptate ori al lansării de ipoteze fecunde, fie ele şi failibile, cum e şi normal când ambiția te poartă pe drumuri nebătute. De aceea se şi întâmplă că toate lucrările care i se datorează sunt evaluate de specialişti drept contribuții indispensabile oricui se aventurează în abordarea unor teme similare ori interferente. Adaug, în acelaşi sens, dar pe altă linie de activitate, că am avut adesea ocazia să colaborez cu Mănucă în comisii de doctorat şi i-am putut aprecia nu doar competența şi corectitudinea, ci şi tactul, grija de a-şi formula obiecțiile în respectul muncii candidatului, de a le situa în parametrii proiectului său auctorial.

Din toate aceste motive şi altele, mai gingaşe, care țin de imponderabile omeneşti şi de hazard, să-i zicem în vorbe alese, al „afinităților elective", că mă bucur de ocazia aniversară ca să-i mărturisesc „coram populo" prietenia şi afecțiunea. Ca unul care ştiu câte ceva despre depăşirea vârstei psalmistului, fie-mi permis să-l avertizez că de-aci înainte nu-l aşteaptă o lungă vacanță tihnită, ci sarcini tot atât de numeroase şi de urgente (ce nu este urgent în lumea noastră nebună?) ca şi înainte. Îi doresc deplină sănătate, ca să le ducă la îndeplinire, cu acelaşi elan tineresc şi cu aceeaşi fervoare creativă.

Paul CORNEA
Universitatea Bucureşti, România

„Philologica Jassyensia", An IV, Nr. 1, 2008, p. 233

BDD-A854 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:01:25 UTC)